

salt peanuts*

På skive

SPIME

«Spime 2019 – Cosmic and Spontaneous Gestures»
LFDS RECORDS, LFDS014

Dessverre vet jeg ikke altfor mye om det store kollektivet, eller bandet, som kaller seg Spime. Det eneste jeg vet er at dette er et europeisk samarbeid som holder på med frittgående musikk, og at musikerne kommer fra Danmark, Portugal, Frankrike og Italia, og at jeg kjenner to av musikerne i bandet, fra flere spennende konserter i København. Bassisten Jonathan Aardestrup, som jeg har hørt i noen av Dane TS Hawk eller TS Høeg sine prosjekter, og altsaksofonisten Mia Dyberg, som gjør suksess på Berlins freejazzscene, samtidig som hun er en viktig stemme innenfor den friere delen av jazzzen i Danmark.

De fleste «strekkene» vi får ta del i er fritt improviserte og utarbeidet i et slags fellesskap, med unntak av at Mia Dyberg står ansvarlig for tre av låtene, trombonisten Carlo Mascolo har skrevet noen av «strekkene», Joram Rosilio har skrevet noe, og at Aardestrup har laget avslutningslåten, «Master Fatman» som må tolkes som en hyllest til Morten Lindberg aka Master Fatman, en viktig person i den nyere, danske jazzzen, som dessverre forlot denne verden den 29. mars i 2019.

Å skulle gå inn og analysere en slik innspilling, som består av hele 16 «strekk», er ingen enkel oppgave. Men det man kan si er at dette er en særpreget og spennende utgivelse, hvor de mange musikerne har fått relativt frie tøyler til å selv være med på å utvikle et musikalsk språket som kan minne mye om de aller første platene som kom med Jazz Composers Orchestra, før Carla Bley og Michael Mantler gjorde det store orkesteret mer «stuerent», på slutten av 60-tallet.

Og at relativt unge musikere kaster seg over den «frittgående» improvisasjonen på denne måten synes jeg er et pluss for utviklingen av den europeiske jazzzen. Dette er overhodet ikke musikk som de store massene vil løpe til nærmeste platepusher for å skaffe seg, for til det er musikken kanskje for avansert og «fri». Men det er aldri musikk som er ute av kontroll på noen måte. De enkelte «strekkene» har stor variasjon, fra storbykaos til noe som kan minne om den indiske landsbyga, sett fra en gjeng europeeres ståsted. Kommunikasjonen mellom musikerne er hele veien svært god, og musikerne viser at de kan håndtere sine instrumenter på strålende måte. Og setter man seg ned og lytter, gjerne flere ganger, så oppdager man flere lag i musikken som alle er fremragende.

I disse tider utkommer det altfor mye intetsigende musikk som går inn det ene øret og ut det andre. Men musikken til Spime går inn det ene øret, og fester seg ett eller annet sted inne i den mer eller mindre uthulede hjernen, og forblir der – lenge.

Improvisasjonene er spennende, musikerne boltrer seg i «galskapen» som barn på julaften, og ut gjennom høgtalerne kommer det kollektiv improvisasjon man skal ta seg god tid til å lytte til.

Jeg ser at platen er innspilt i Frankrike i 2019, men kunne det ikke være en idé for Jazz Danmark, for eksempel i samarbeid med Copenhagen Jazz Festival, å samle denne gjengen for noen spilleoppdrag under sommerfestivalene i København og Aarhus, når verden igjen åpner opp for slik luksus, og få dem for eksempel til Molde eller Kongsberg (som arrangeres i samme periode) i samme slengen, for virkelig å vise hva som skjer på den «frittgående» improvisasjonsscenen ute i Europa? Om ikke andre tar sjansen på en konsert med dette kollektivet, så vil i alle fall jeg være på plass på første rad. For dette er en gjeng kreative musikere jeg gjerne hører på konsert.

En deilig plate, som garantert blir enda deiligere på konsert!

Jan Granlie

Paulo Chages (obo, ss, fl), Jean-Michel Cochet (as), Mia Dyberg (as), Jérôme Fouguet (tp), Nicolas Souchal (tp), Sandra Giura Longo (fl), Marcello Magliocchi (dr), Carlo Mascolo (tb), François Mellan (sousaphone), Niels Mestre (g), Jonathan Aardestrup (b), Yoram Rosilio (b), Pedro Santo (dr)

18. mars 2021
Av Jan Granlie